

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας προωθεί ἔτι περισσότερο τὸν Ἀντι-οικουμενισμό*

Ἱστορικὲς συνοδικὲς καταδίκες τῶν οἰκουμενιστικῶν δοξασιῶν καὶ πρακτικῶν

ΕΙΝΑΙ γνωστόν, ὅτι τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Γεωργίας ἀπεφάσισε συνοδικῶς τὴν **20.5.1997** νὰ παύσῃ τὴν συμμετοχὴ του στὴν *Οἰκουμενικὴ Κίνησι* καὶ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὰ δύο μεγάλα θεσμικὰ ὄργανα αὐτῆς, τ.ἔ. τὸ «*Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν*» καὶ τὴν «*Διάσκεψι Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν*», τὰ ὁποῖα ἐδρεύουν στὴν Γενεύη¹.

Ὁ πατριάρχης (καθολικός) Γεωργίας κ. Ἡλίας μὲ τὸν πατριάρχη (καθολικό) τῶν Ἀρμενίων κ. Καρεκίν σὲ ἐπίσημη τελετὴ μετὰ ἀπὸ συμπροσευχή, Η.Π.Α. - Μάϊος 1998.

Τότε, εὐχόμεθα καὶ ἀνεμέναμε ἐναγωνίως, πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, μίαν συνοδικὴν ἀπόρριψιν καὶ καταδίκην τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ὡς ἐκκλησιολογικῆς αἵρέσεως, περαιτέρω δὲ πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν φυσικῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης καταδίκης.

Μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε περίπου μῆνες, τὴν **8.10.1998**, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας προωθεί ἐντυπωσιακὰ ἔτι περαιτέρω τὸν *Ἀντι-οικουμενισμόν της*: ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πατριάρχου κ. Ἡλίας καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ εἴκοσι τεσσάρων (24) ἱεραρχῶν, ἔλαβε τὶς κατωτέρω δημοσιευόμενες αὐστηρὲς ἀποφάσεις, οἱ ὁποῖες σημειωτέον

«ἀποτελοῦν τὴν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας· πάντοτε εἶχε αὐτὲς τὶς ἀπόψεις καὶ συνεχίζει νὰ ὁμολογῇ καὶ νὰ ὑποστηρίξει σαφῶς αὐτὲς τὶς θέσεις»².

Οἱ κατακριτικὲς αὐτὲς θέσεις ἔναντι τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀσυνεποῦς στάσεως τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας³, ἀποτελοῦν ὄντως μίαν ἀκόμη χρυσὴ σελίδα στὴν βίβλο τοῦ Ὁρθοδόξου *Ἀντι-οικουμενισμοῦ* καὶ βεβαίως προετοιμάζουν -βραδέως μὲν, πλὴν ἀσφαλῶς - τὸ ἔδαφος γιὰ ἀκόμη σημαντικώτερα διαβήματα, ἐν τῇ ἐλπιδοφόρῳ προοπτικῇ μιᾶς πανορθοδόξου ριζικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς αἵρέσεως, ἡ ὁποία ἐπὶ ἕνα αἰῶνα σείει κυριολεκτικῶς τὰ θεμέλια τῆς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Οἱ ἱστορικὲς συνοδικὲς ἀποφάσεις⁴

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας ἀποφασίζει:

1. Τὰ κείμενα τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μετὰ τὸν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ μὴ Χαλκηδονίων ἐκκλησιῶν [*Ἀντιχαλκηδονίων/Μονοφυσιτῶν*], Σαμπεζῦ Ἑλβετίας 1990 καὶ 1993, εἶναι **ἀπαράδεκτα.**

2. Τὸ προκαταρκτικὸν σχέδιον συμφωνίας μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς μὴ Χαλκηδονίου [Ἀντιχαλκηδονίου/Μονοφυσιτικῆς] ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας τοῦ 1991, εἶναι ἀπαράδεκτον.

3. Τὸ υἰοθετηθὲν κείμενον ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων καὶ Καθολικῶν τὴν 23ην Ἰουνίου 1993 εἰς τὸ Βελεμμένδιον τοῦ Λιβάνου, σχετικῶς μὲ τὴν Οὐνιάν, ὑπὸ τὸν τίτλον: "Οὐνία, μέθοδος ἐνώσεως τοῦ παρελθόντος καὶ σύγχρονος ἀναζήτησις τῆς πλήρους κοινωνίας", ἡ οὕτω καλουμένη Βελεμμένδιος Συμφωνία, εἶναι ἀπαράδεκτον.

4. Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα ὑπὸ τῆς Ἀυτονόμου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Φινλανδίας κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν Πασχάλιον, τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὸν Ὅρον τῆς Α' [Ἀγίας] Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Νικαίας διὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, εἶναι ἀπαράδεκτος.

5. Ἡ μὴ ὀρθόδοξος καὶ αἰρετικὴ διδασκαλία, ἡ ὁποία διαμορφώνεται εἰς τὸ σῶμα τῆς συγχρόνου θεολογίας, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπαρξίν τῆς Ζωοπαροχου Χάριτος πέρα τῶν κανονικῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας, [ὡς] καὶ ἡ ἀκραία ἔκφρασις αὐτῆς, [τ.ἔ.] ἡ οὕτω καλουμένη "θεωρία τῶν κλάδων", ἡ ὁποία θεωρεῖ ὅλας τὰς ποικιλωνύμους σημερινὰς χριστιανικὰς τάσεις ὡς διαφόρους ἐνοποιημένους/ὁμοιομόρφους κλάδους τῆς Ἀληθοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ κατέχοντας τὴν Θεϊαν Χάριν ἐν ἴσῳ βαθμῷ, εἶναι ἀπαράδεκτος.

6. Αἱ κοιναὶ προσευχαὶ καὶ ἡ μυστηριακὴ διακοινωνία ["intercommunion"] μετὰ μὴ Ὁρθοδόξων, εἶναι ἀπαράδεκτον.

(*) Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 32/Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 1999, σελ. 133-134.

1. Βλ. τὸ πλήρες χρονικὸν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς στὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 24/Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 1997, σελ. 89-96 (εἰδικὸ ἀφιέρωμα).
2. Περιοδ. «Παρακαταθήκη» Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 3/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1998, σελ. 12β.
3. Βλ. τὰ διαδραματισθέντα στὴν *Ἡ Γενικὴ Συνέλευσι* τοῦ «Π.Σ.Ε.» στὴν Χαράρε τῆς Ζιμπάμπουε, 3-14.12.1998: περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 31/Ἰανουάριος-Μάρτιος 1999 καὶ ἀριθ. 32/Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 1999 (παρὸν τεῦχος).
4. Γιὰ τὴν κατάστροφισι τοῦ κειμένου τῶν ἀποφάσεων εἶχαμε ὑπ' ὄψιν μας τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐξῆς περιοδικῶν: «Παρακαταθήκη», ἀριθ. 3/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1998, σελ. 12-13· «The Shepherd», Vol. XIX, No 5/January 1999, p. 19. • Οἱ διευκρινίσεις ἐντὸς τῶν ἀγκυλῶν καὶ οἱ ὑπογραμμίσεις ἡμέτερα.